

Med fokus på Örebro

*Gunnar Hedin⁹
Björn Tegsjö⁹*

Statistiska centralbyrån firar i höst att man haft verksamhet i Örebro under 40 år. Detta uppmärksammas på olika sätt i början av november månad. Bakgrunden till att SCB självmant valde att utlokalisera viss verksamhet utanför Stockholm var att SCB på 1960-talet fick allt svårare att behålla den personal som arbetade med manuell databehandling. Arbetsmarknaden i Stockholm var het och SCB hade svårt att konkurrera om arbetskraften. Dåvarande Örebro stad å sin sida hade hamnat i en strukturell kris när den svenska skotillverkningen slogs ut av utländsk konkurrens.

Från Örebros sida var man mycket intresserad av att få en del av SCB:s verksamhet förlagd till staden. Redan 1967 hade SCB låtit en mindre grupp börja arbeta i Örebro. Två år senare etablerade SCB officiellt en filial, som sedan successivt växt personalmässigt. I samband med folk- och bostadsräkningen 1975 ökade Örebrofilialen sin personalstyrka kraftigt och gick då tillfälligt förbi Stockholm. Sedan 1985 har örebroarna konstant varit något fler än stockholmarna.

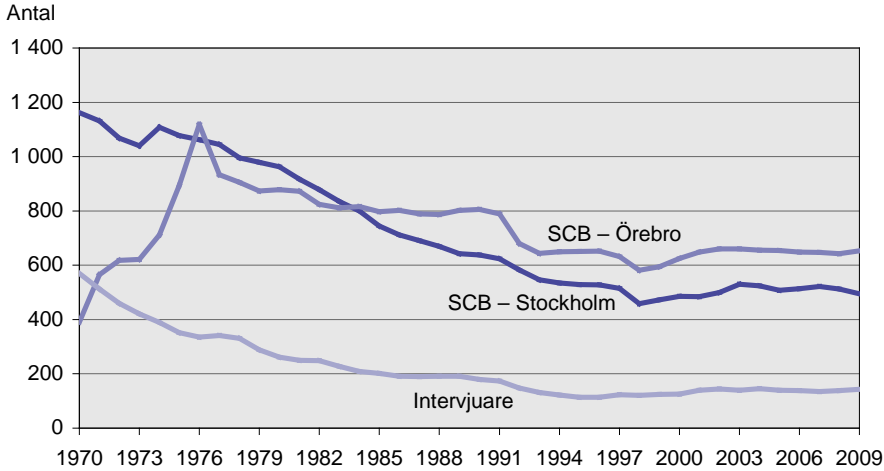
Idag fyrtio år efter etableringen arbetar drygt 600 personer vid SCB i Örebro, vilket ger en fördelning mellan Örebro och Stockholm som motsvarar 55 procent av personalen i Örebro och 45 procent i Stockholm. SCB har dessutom en organisation med ca 150 fältintervjuare som är stationerade ute i landet och som administreras från Örebrokontoret.

---

⁹ Författarna har tidigare varit verksamma som utredare vid SCB. Förfrågningar kan ställas till redaktören via e-post med adress: leif.haldorson@scb.se.

29. Antal anställda vid SCB efter stationeringsort. 1970–2009

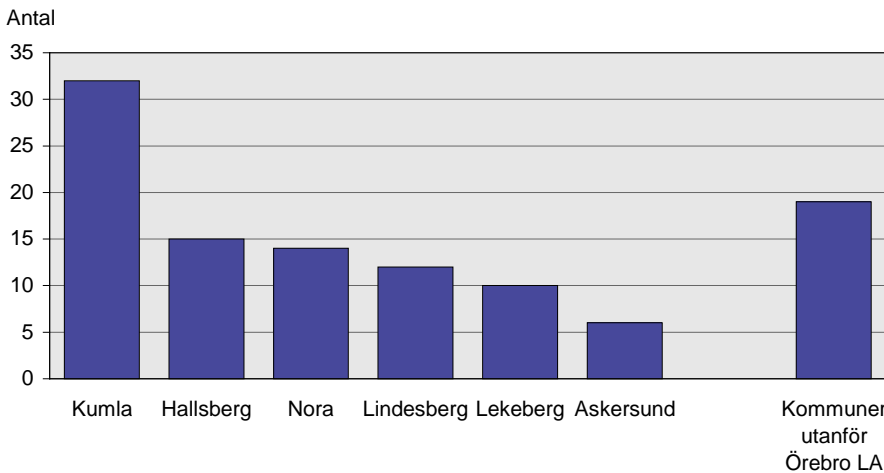
29. Number of employees at Statistics Sweden by workplace and year

Bland de drygt 600 SCB:are som är stationerade i Örebro är flertalet folkbokförda i Örebro kommun, men så många som 108 eller ca 17 procent pendlar in till SCB från andra kommuner. Merparten av dessa (89 personer) bor i Örebro lokala arbetsmarknad (Örebro LA), som består av kommunerna Lekeberg, Laxå, Hallsberg, Kumla, Askersund, Nora och Lindesberg med Örebro kommun som lokalt centrum.

30. Antal SCB-anställda som pendlar in till Örebro kommun efter bostadskommun

30. Number of employees at Statistics Sweden Örebro commuting from other municipalities

Örebro lokala arbetsmarknad

Med anledning av fyrtioårsjubileet har vi valt att lyfta fram Örebro LA genom att beskriva befolknings-, arbetsmarknads- och näringslivsutvecklingen under de gångna åren. Artikeln avslutas med en komponentanalys som visar i vilken grad branschstrukturen i lokala arbetsmarknader påverkar sysselsättningsutvecklingen. För att få perspektiv på utvecklingen i Örebro LA jämför vi med sju andra lokala arbetsmarknader som har en likartad struktur.

Följande kommuner ingår i respektive lokal arbetsmarknad i jämförelsegruppen:

Eskilstuna LA	Linköpings LA	Norrköpings LA	Jönköpings LA
<i>Eskilstuna</i>	<i>Linköping</i>	<i>Norrköping</i>	<i>Jönköping</i>
Flen	Kinda	Finspång	Aneby
Katrineholm	Åtvidaberg	Valdemarsvik	Mullsjö
Vingåker	Motala	Söderköping	Habo
	Mjölby		Vaggeryd
	Ödeshög		Nässjö
	Boxholm		Eksjö
	Vadstena		
Karlstads LA	Örebro LA	Västerås LA	Umeå LA
<i>Karlstad</i>	<i>Örebro</i>	<i>Västerås</i>	<i>Umeå</i>
Kil	Lekeberg	Surahammar	Nordmaling
Hammarö	Laxå	Hallstahammar	Bjurholm
Forshaga	Hallsberg	Sala	Vindeln
Grums	Kumla	Köping	Robertsfors
Kristinehamn	Askersund	Kungsör	Vännäs
Säffle	Nora	Arboga	
Åmål	Lindesberg		

Eftersom Sveriges ekonomi för närvarande befinner sig mitt uppe i en recession, koncentrar vi oss på perioden 1990–2007 när det gäller sysselsättningsutvecklingen. Därigenom kan vi belysa vilka konsekvenser den förra ekonomiska krisen, som ägde rum 1991–1993, fick för de berörda lokala arbetsmarknaderna.

Vad är en lokal arbetsmarknad?

Syftet med en särskild gruppering av kommuner i lokala arbetsmarknader (LA)¹⁰ är att dela in landet i geografiska områden, som är relativt oberoende av omvärlden med avseende på utbudet och efterfrågan på arbetskraft. Indelningen görs varje år med hjälp av statistik över arbetspendlingen mellan kommuner. De kommuner som har en liten andel utpendlare klassas som självständiga centra i en lokal arbetsmarknad. Var och en av de övriga kommunerna förs därefter till den kommun som tar emot flest av deras utpendlare. Samma regler och procentsatser vid indelningen har använts under hela den period som de lokala arbetsmarknaderna tagits fram. De lokala arbetsmarknaderna är således funktionella och kan förändras över tiden beroende på förändringar i pendlingsströmmarnas riktning och styrka.

Regionförstoring

Genom att följa indelningarna i lokala arbetsmarknader över tiden får man ett mått på den s.k. regionförstoringen i landet. År 1970 fanns det 187 lokala arbetsmarknader jämfört med 78 år 2007. Det betyder att under perioden 1970–2007 har en kraftig regionförstoring ägt rum.

Den största lokala arbetsmarknaden är Stockholm-Solna LA med 2,3 miljoner invånare omfattande 36 kommuner. Därefter följer Göteborgs LA och Malmö-Lund LA med cirka en miljon invånare vardera. Den fjärde största lokala arbetsmarknaden är Linköpings LA med 245 000 invånare följt av Västerås LA med 227 000 och Örebro LA med 225 000 invånare. Dorotea LA är minst med knappt 2 800 invånare och omfattar endast en kommun.

Tabell 16 ger en överblick över de förändringar som förekommit i jämförelsegruppen under perioden 1988–2007. Hittills under 2000-talet har fem av dessa haft regionförstoring, däribland Örebro LA 2003 då Laxå kommun införlivades.

---

¹⁰ Läs mer om lokala arbetsmarknader på www.scb.se/rams eller i den publikation som SCB ger ut 2010 med titeln "Lokala arbetsmarknader – egenskaper, struktur och utveckling".

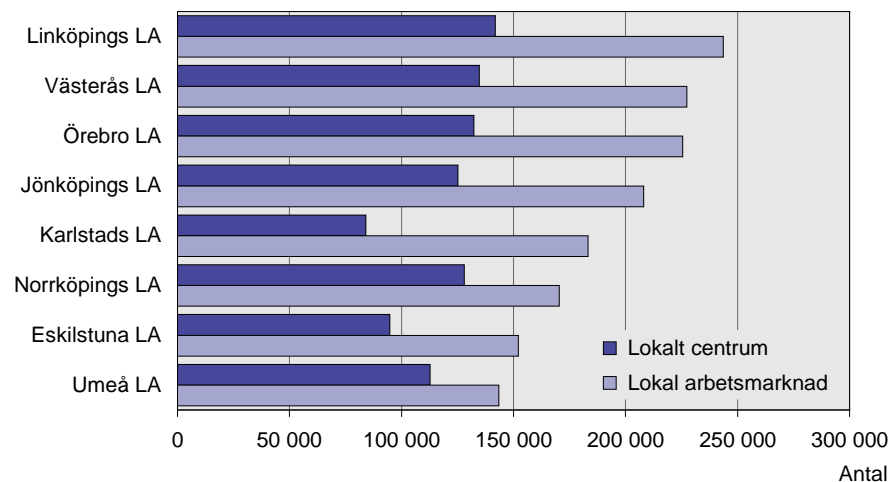
16. Antal kommuner per lokal arbetsmarknad 1988 samt förändringar fram till 2006

16. The number of municipalities of each labour market area by year

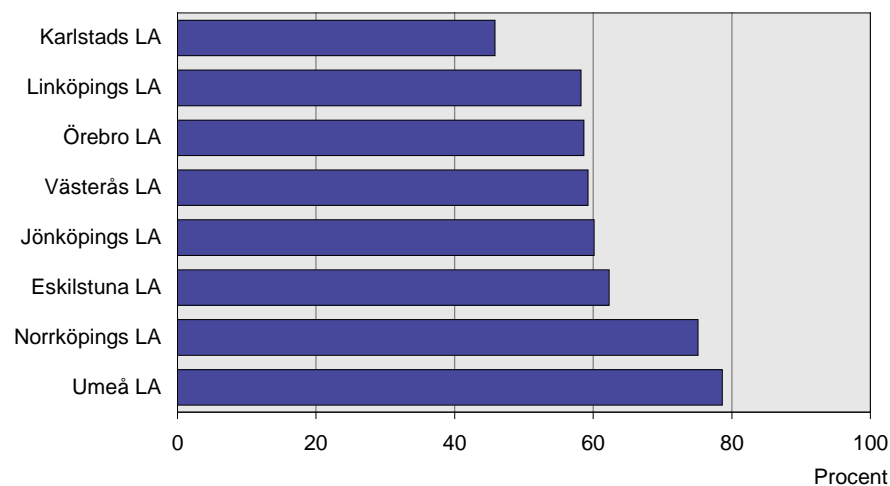
LA	1988	1993	1998	2003	2006	Summa
Karlstad	5			1	2	8
Linköping	8					8
Örebro	6	1		1		8
Västerås	4			3		7
Jönköping	4			2		6
Umeå	6					6
Eskilstuna	1	1		2		4
Norrköping	4					4

Befolkningens storlek och utveckling 1969–2008

Örebro LA är med sina ca 225 000 invånare den sjätte största lokala arbetsmarknaden i Sverige och kommer på tredje plats i jämförelsegruppen. Linköpings LA är störst med 245 000 och Västerås LA kommer därefter med 227 000 invånare. De minsta lokala arbetsmarknaderna i jämförelsegruppen är Eskilstuna LA och Umeå LA med 150 000 respektive 145 000 invånare (se diagram 31). I diagrammet finns även befolkningsstorleken för det lokala centrumet angivet för varje lokal arbetsmarknad.

31. Antal invånare efter lokal arbetsmarknad och lokalt centrum 2008*31. Population by labour market area and local centre*

Om vi kombinerar uppgifterna i diagram 31 är det möjligt att beräkna hur stor del av den lokala arbetsmarknaden som utgörs av det lokala centrumet befolkningsmässigt. I de flesta lokala arbetsmarknader utgör befolkningen i det lokala centrumet ca 60 procent av den totala befolkningen, bl.a. i Örebro LA (diagram 32). Umeå och Norrköpings kommuner har svaga omland och dominerar starkt sina respektive lokala arbetsmarknader. Karlstads kommun har däremot ett relativt svagt lokalt centrum och ett relativt starkt omland.

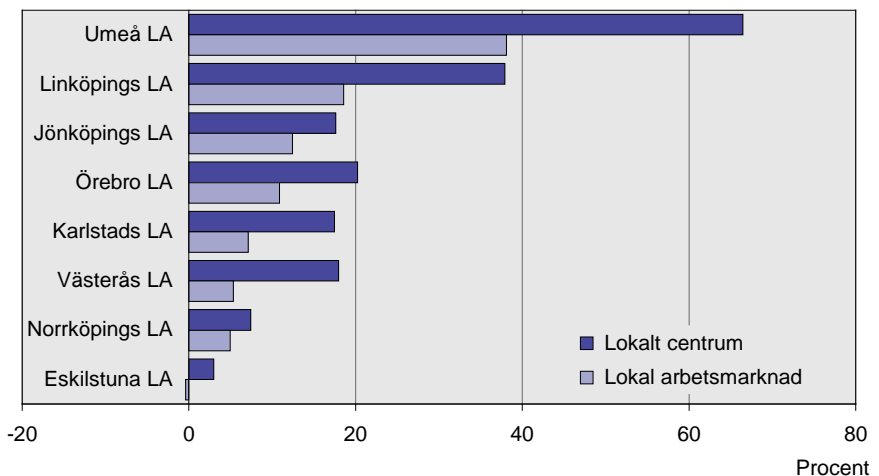
32. Andel invånare i lokalt centrum i relation till lokal arbetsmarknad. Procent*32. Population of the local centre in relation to the population of the labour market area. Percent*

I diagram 33 redovisas befolkningsutvecklingen 1969–2008 både i de lokala arbetsmarknaderna totalt och i lokala centra. Örebro LA har haft en relativt god utveckling under perioden med en befolkningsökning på drygt 10 procent. I Örebro kommun ökade befolkningen under samma period med 20 procent.

Umeå LA och Linköpings LA har båda haft en extrem befolkningsutveckling. Örebro LA har haft en långt sämre utveckling, men jämfört med övriga lokala arbetsmarknader i jämförelsegruppen är det endast Jönköpings LA som ligger i nivå med Örebro LA.

33. Befolkningsutvecklingen under 1969-2008 efter lokal arbetsmarknad och lokalt centrum. Procent

33. Population growth 1969-2008 by labour market area and local centra. Percent

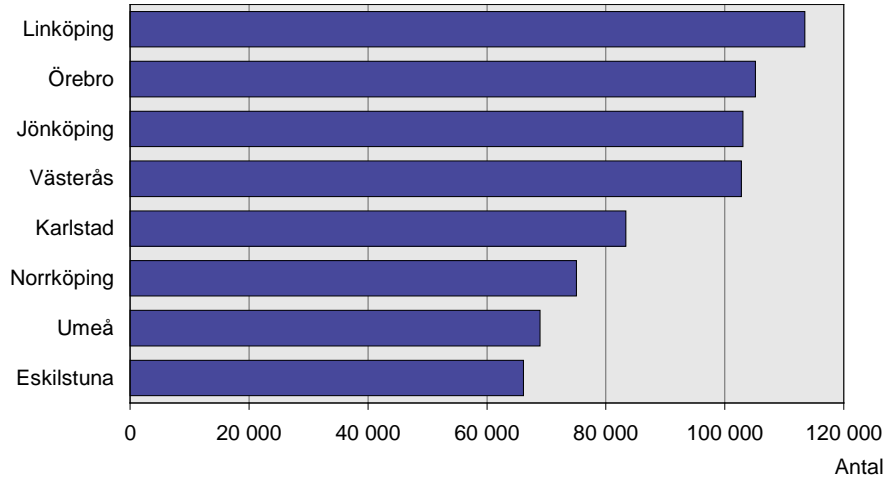

Sysselsättning

Av de åtta lokala arbetsmarknader som ingår i jämförelsegruppen var år 2007 Linköpings LA den största med 110 000 förvärvsarbetande följt av Örebro LA med 105 000 (se diagram 34).

34. Antal förvärvsarbetande efter lokal arbetsmarknad 2007

34. Number of employed by labour market area

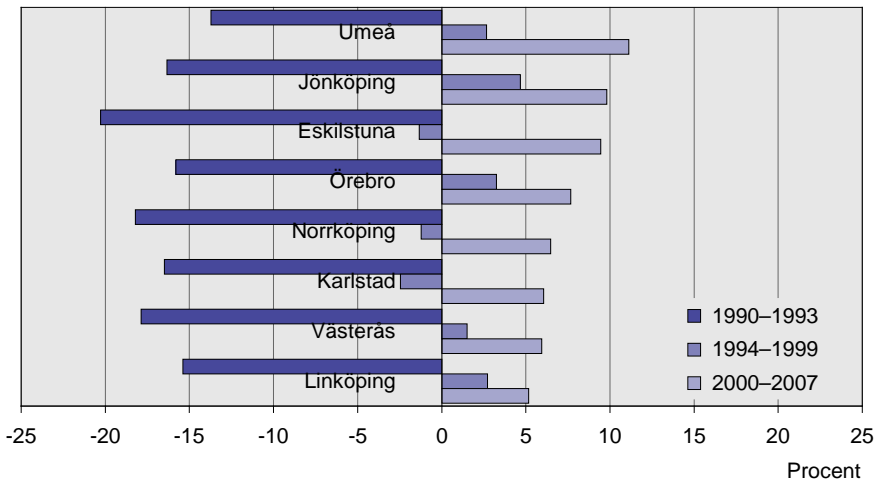

Sysselsättningsutvecklingen 1990–2007

Sysselsättningsmässigt var perioden 1990–2007 mycket turbulent, vilket framgår av diagram 35. Under den ekonomiska recession som ägde rum under åren 1991–1993 utvecklades arbetsmarknaden i Sverige mycket negativt. I Örebro LA minskade sysselsättningen med 16 procent. Under perioden 1994–2000 skedde en viss återhämtning i sysselsättningen. Den var störst i Jönköpings LA med ca 5 procent följt av Örebro LA med 3 procent.

35. Sysselsättningsutveckling under 1990–1993, 1994–1999 respektive 2000–2007 efter lokal arbetsmarknad. Procent

35. Change in employment by period and labour market area. Procent

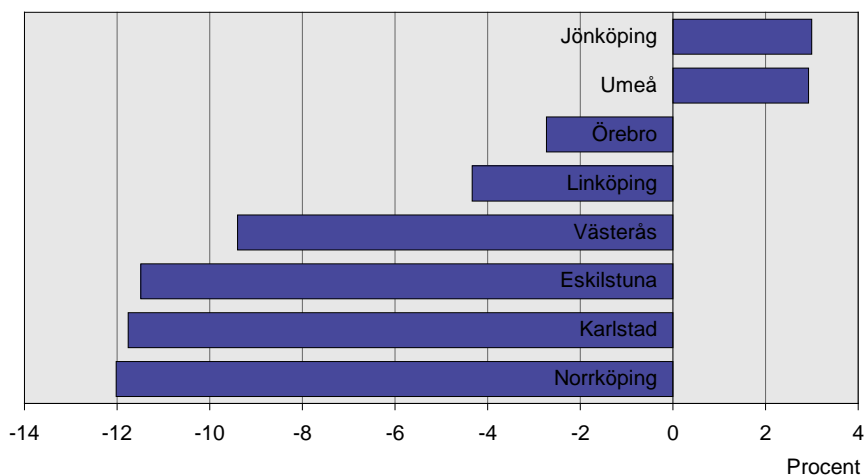

Sammantaget var det endast Jönköpings LA och Umeå LA som hade en sysselsättningsnivå 2007 som översteg den 1990 (se diagram 36). Ökningen uppgick i båda fallen till 3 procentenheter. Övriga lokala arbetsmarknader hade ca 15 år efter raset i sysselsättningen fortfarande inte uppnått 1990 års sysselsättningsnivå. Örebro LA klarade sig relativt bra och 2007 återstod det drygt 2 procentenheter för att uppnå 1990 års nivå.

36. Sysselsättningsutveckling under 1990–2007 efter lokal arbetsmarknad. Procent

36. Change in employment 1990–2007 by labour market area. Percent

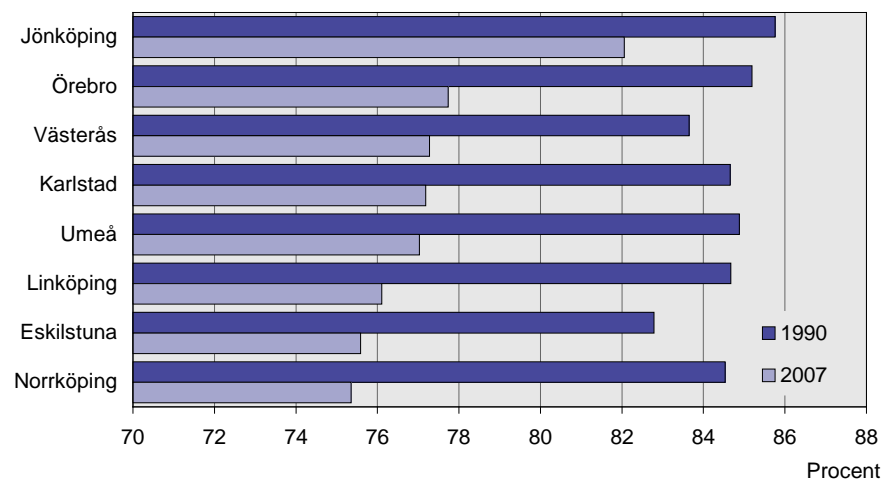

Förvärvsintensitet

Förvärvsintensiteten mäter andelen personer med förvärvsarbete av samtliga personer i åldersgruppen 20–64 år. Lokala arbetsmarknader med högskolor och universitet har ofta en något lägre förvärvsintensitet på grund av att de har relativt många studenter folkbokförda som inte förvärvsarbetar. Trots att Örebro LA har universitet, var förvärvsintensiteten nästan lika hög som i riket.

37. Förvärvsintensitet år 1990 och 2007 efter lokal arbetsmarknad. Procent

37. Employment rate by labour market area. Percent

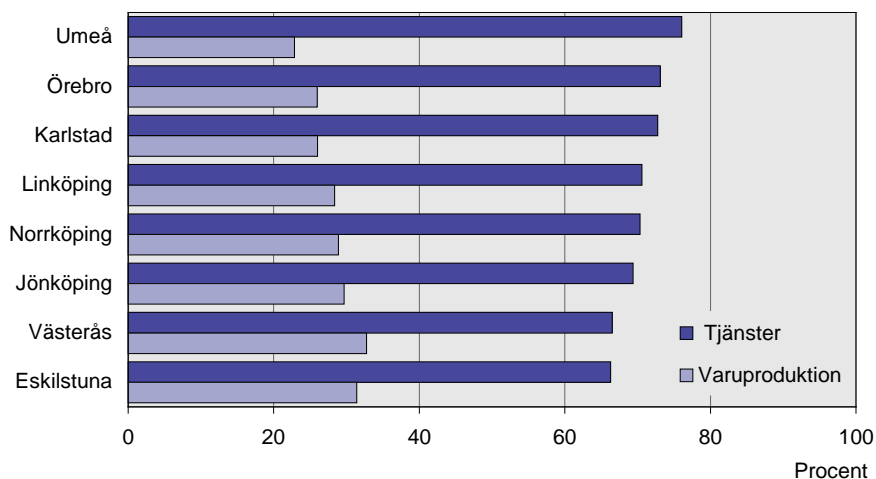
Näringsstruktur

I detta avsnitt används en gruppering av branscher i två kategorier, *varuproduktion* och *tjänster*. I tjänstesektorn ingår dels *privat dominerade tjänster*, dels *offentligt dominerade tjänster*. Varuproduktion omfattar jordbruk m.m., utvinning, tillverkning, energi- och vattenförsörjning, avfallshantering samt byggindustri. Privat dominerade tjänster omfattar handel, transporter, kommunikationer, personliga och kulturella tjänster samt finansiell verksamhet och företags-tjänster. Offentligt dominerade tjänster omfattar vård, omsorg, utbildning, forskning samt offentlig förvaltning m.m.

De lokala arbetsmarknader som ingår i jämförelsegruppen har lite olika näringslivskaraktär trots att de alla är regionala centra med universitet eller högskola. Tjänstesektorn var starkast i Umeå LA, Örebro LA och Karlstads LA, där den sysselsatte mellan 72 och 76 procent av de sysselsatta totalt. I Västerås LA och Eskilstuna LA var varuproducerande verksamheter relativt starka och sysselsatte 33 respektive 31 procent av de förvärsarbetande.

38. Andel sysselsatta 2007 efter arbetsställets verksamhet uppdelat på varuproduktion och tjänster samt lokal arbetsmarknad. Procent

38. Employment rate 2007 by industry and labour market area. Percent

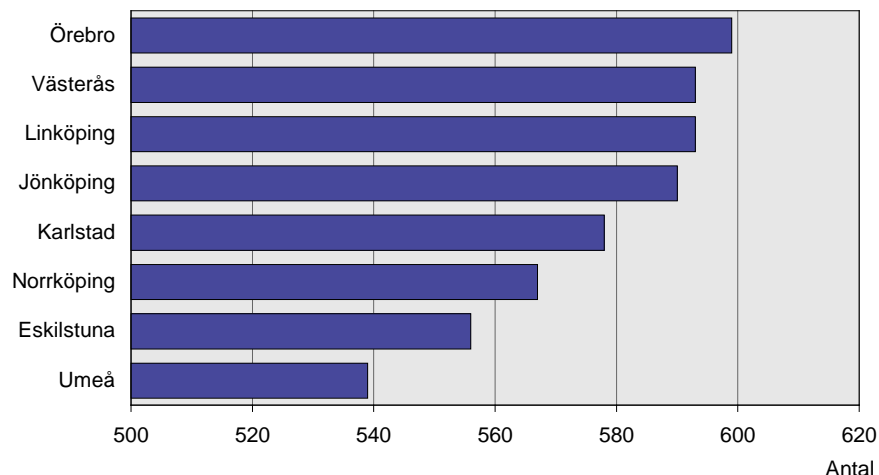
Antalet branscher i lokala arbetsmarknader

Ett annat mått på näringsstrukturen är att redovisa det antal branscher som förekommer. Antalet branscher på lägsta näringsgrensnivå (femsiffernivå) är totalt 776 enligt SNI 2002¹¹. Örebro LA hade det största antalet näringsgrenar i jämförelsegruppen 2007 med 599 branscher representerade (se diagram 39).

¹¹ SNI = Svensk näringsgrensindelning. En ny branschindelning, SNI 2007, kommer att tillämpas från och med 2008 års Registerbaserade arbetsmarknadsstatistik (RAMS).

39. Antalet detaljgrupper enligt SNI 2002 efter lokal arbetsmarknad

39. Number of industrial categories on five-digit-level by labour market area

Kunskapsinnehållet i olika branscher

En bransch kan vara klassad som högteknologisk, men verksamheten på det aktuella arbetsstället behöver för den skull inte alltid kräva yrken med lång utbildning. Exempelvis klassificeras elektronikindustrin som en högteknologisk bransch, men de arbetsuppgifter som utförs inom denna bransch kan ha relativt lågt kunskapsinnehåll. Så är fallet i Örebro LA, där arbetet i elektronikindustrin huvudsakligen består av att sätta samman produkter. Klassningen som högteknologisk har sin grund i det utvecklingsarbete som till största delen ligger utanför Örebro LA.

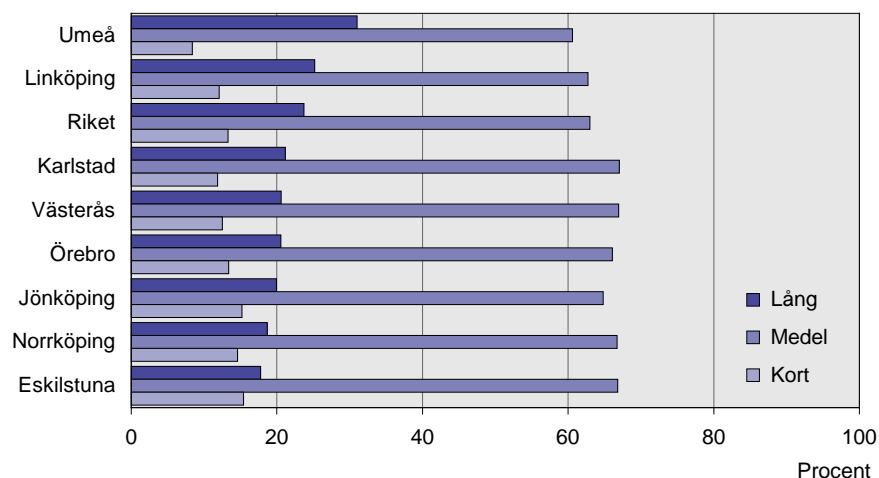
Utbildningsnivån i de lokala arbetsmarknaderna ger en bild av den kompetens som finns tillgänglig i olika delar av landet. Genom att studera utbildningsnivån hos de förvärvsarbetande som är knutna till arbetsställen är det möjligt att belysa den faktiska kompetensnivån i olika branscher.

Den population som vi utgår ifrån i redovisningen är förvärvsarbetande i åldern 25–64 år. Utbildningsnivåerna i redovisningen grupperas på följande sätt: I gruppen *kort utbildning* återfinns personer med grundskoleutbildning eller motsvarande. Med *medellång utbildning* avses gymnasieutbildning eller motsvarande samt högst två års högskoleutbildning. Med *lång utbildning* menas minst tre års högskoleutbildning.

Diagram 40 redovisar andelen sysselsatta efter utbildningsnivå år 2007. Om man utgår från andelen långtidsutbildade, hamnade Örebro LA först på femte plats med ca 20 procent långtidsutbildade. Umeå LA hade 31 procent sysselsatta med lång utbildning, vilket tillsammans med Stockholm-Solna LA var den högsta andelen i landet.

40. Andel förvärvsarbetande i åldern 25–64 år efter utbildningsnivå och lokal arbetsmarknad. Procent

40. Percentage employed aged 25–64 by education level and labour market area

Om vi i stället mäter andelen långtidsutbildade inom de tre branschgrupperna, får vi en uppfattning om hur kunskapsinnehållet varierar mellan branscher och lokala arbetsmarknader. I de verksamheter som var klassade som varuproduktion i Örebro LA hade få personer en hög utbildningsnivå jämfört med övriga lokala arbetsmarknader i jämförelsegruppen (tabell 17). Inte heller inom privat dominerade tjänster kan Örebro LA konkurrera i toppen. Styrkan kunskapsmässigt i Örebro LA fanns inom offentligt dominerade tjänster, där Örebro LA låg på en tredje plats.

Sammanfattningsvis kan sägas att kunskapsinnehållet inom de verksamheter som omfattar det privata näringslivet i Örebro LA verkar vara relativt lågt. Det gäller framför allt inom varuproduktion, men även inom privat dominerade tjänster. Inom offentligt dominerade tjänster var däremot kunskapsinnehållet i Örebro LA förhållandevis högt.

17. Andel sysselsatta i åldern 25–64 år med minst tre års eftergymnasial utbildning efter branschgrupp i olika lokala arbetsmarknader och i riket. Procent

17. Percentage employed aged 25–64 with long post-upper secondary education by industry and labour market area

Varuproduktion		Privat dominerade tjänster		Offentligt dominerade tjänster	
LA	Andel	LA	Andel	LA	Andel
Västerås	13,7	Umeå	22,1	Umeå	48,4
Linköping	13,0	Linköping	20,2	Linköping	39,6
<i>Riket</i>	<i>11,4</i>	<i>Riket</i>	<i>19,7</i>	<i>Riket</i>	<i>37,8</i>
Umeå	10,1	Karlstad	15,2	Örebro	36,9
Norrköping	9,8	Västerås	13,9	Karlstad	36,3
Jönköping	8,4	Jönköping	12,8	Jönköping	35,8
Eskilstuna	8,1	Örebro	12,6	Västerås	33,8
Karlstad	7,5	Norrköping	12,4	Norrköping	33,2
Örebro	7,3	Eskilstuna	10,5	Eskilstuna	32,0

Komponentanalys av sysselsättningsutvecklingen

Komponentanalys brukar man tillämpa för att beräkna hur stor andel av sysselsättningsutvecklingen som kan förklaras av regionernas branschstruktur jämfört med andra regionala egenskaper eller förhållanden.

I detta avsnitt beräknas storleken på två komponenter, *strukturkomponent* och *regionkomponent* för de lokala arbetsmarknaderna.

Strukturkomponentens värde anger hur stor del av sysselsättningsförändringen i en lokal arbetsmarknad som enbart förklaras av den lokala sammansättningen av branscher. Beräkningen visar vilken sysselsättningsutveckling en lokal arbetsmarknad skulle ha haft, om varje bransch i den lokala arbetsmarknaden haft samma utveckling som riket. De lokala arbetsmarknader som har en överrepresentation i de branscher som ökat mest och en underrepresentation av branscher som krympt mest på riksnivå får en positiv strukturkomponent. Detta indikerar att den regionala sysselsättningsutvecklingen överträffat rikets.

Regionkomponenten visar hur alla andra faktorer än näringsstrukturen påverkar sysselsättningsutvecklingen. Om den verkliga sysselsättningsökningen i en lokal arbetsmarknad är mindre än vad som beräknats med strukturkomponenten, blir regionkomponenten negativ.

Utvecklingen i riket

Under perioden 1990–2007 var sysselsättningsutvecklingen i Sverige mycket ojämnt fördelad mellan de tre branschgrupper som använts i komponentanalysen (se tabell 18). Medan sysselsättningen i hela landet ökade med 0,1 procent, var den klart negativ både inom varuproduktion och offentligt dominerade tjänster. Privat dominerade tjänster hade däremot en mycket god sysselsättningsutveckling under perioden. Slutsatsen blir att den regionala fördelningen mellan de tre näringslivsgrupperna har stor betydelse för sysselsättningsutvecklingen i de lokala arbetsmarknaderna.

18. Sysselsättningsutvecklingen 1990–2007 i riket efter branschgrupp. Procent

18. Change in employment 1990–2007 in the whole country by industry. Percent

Branschgrupp	Sysselsättningsutveckling, procent
Varuproduktion	-19,6
Offentligt dominerade tjänster	- 8,8
Privat dominerade tjänster	+ 26,3
Summa näringslivsgrupper	+ 0,1

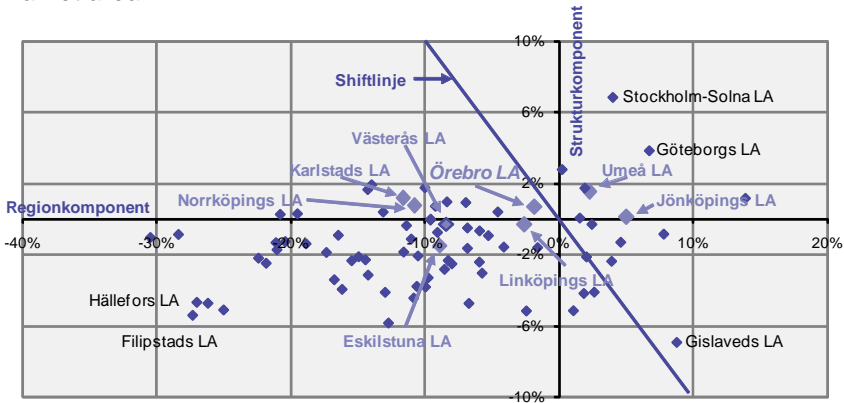
Resultat för lokala arbetsmarknader

Av diagram 41 framgår de beräknade värdena på struktur- och regionkomponenterna för samliga 79 lokala arbetsmarknader. Placeringen av punkterna i koordinatsystemet visar den procentuella sysselsättningsutveckling som var och en av de båda komponenterna bidrar med. Summeras dessa får man den verkliga procentuella sysselsättningsutvecklingen. En s.k. skiftlinje har ritats ut. Den binder ihop punkter, där de två komponenterna tar ut varandra, vilket innebär oförändrad sysselsättning. Endast lokala arbetsmarknader till höger om skiftlinjen har haft en positiv sysselsättningsutveckling.

Av diagrammet framgår att en majoritet av de lokala arbetsmarknaderna har haft en negativ sysselsättningsutveckling under perioden. I flertalet LA var både strukturkomponenten och regionkomponenten negativa.

41. Komponentanalys av sysselsättningsutvecklingen 1990–2007 i samtliga lokala arbetsmarknader

41. Component analysis of the change in employment 1990–2007 by labour market area

Hur har det då gått för Örebro LA? Varken Örebro LA eller de sju lokala arbetsmarknader som Örebro jämförts med tillhör dem med extrema värden på de två komponenterna. Örebro LA har haft en svagt negativ utveckling av sysselsättningen uppdelat på en svagt positiv strukturkomponent och en svagt negativ regionkomponent. Det innebär att Örebro LA har en fördelaktig branschfördelning jämfört med flertalet lokala arbetsmarknader, men att det finns andra faktorer i regionen som bidragit till en något sämre sysselsättningsutveckling än riket som helhet.

Bland de lokala arbetsmarknader som Örebro LA jämförs med, intar Jönköpings och Umeå lokala arbetsmarknader en särställning. Jönköpings LA har en strukturkomponent som indikerar en sysselsättningsförändring mycket nära riksgenomsnittet. Däremot är regionkomponenten klart positiv och bidrar helt och hållet till sysselsättningsökningen i Jönköpings LA, som är 5 procentenheter bättre än riksgenomsnittet. Utan fördjupade studier kan det vara svårt att uttala sig om vad som bidragit till den positiva sysselsättningsutvecklingen. Den småländska företagarandan ligger dock nära till hands som en av flera förklaringar.

Umeå LA uppvisar både en positiv strukturkomponent på 2,3 procentenheter och en positiv regionkomponent på 1,5 procentenheter, vilket ger en sysselsättningsutveckling som uppgår till 3,8 procent. Fortsatta framgångar för Umeå universitet och avknoppningar därifrån kan vara ett par av de faktorer som bidragit till båda komponenternas positiva värden.

Linköpings LA har en svag sysselsättningsminskning, som ligger nära Örebro LA, men med skillnaden att båda komponenterna är svagt negativa i Linköpings LA.

Övriga LA som finns med i jämförelsen, dvs. Karlstads LA, Norrköpings LA, Eskilstuna LA och Västerås LA har samtliga haft en sysselsättningsminskning med omkring 10 procent. I första hand kan minskningen förklaras av den starkt negativa regionkomponenten. Strukturkomponenten har däremot haft relativt liten betydelse för denna grupp.

Slutsatsen för de åtta lokala arbetsmarknaderna är att sysselsättningsutvecklingen i denna grupp i första hand påverkats av regionkomponenten. Det innebär att andra faktorer än branschsammanställningen haft den avgörande betydelsen för sysselsättningens förändring. Påverkan från strukturkomponenten i gruppen ligger inom intervallet -2 till +2 procentenheter av den totala sysselsättningsutvecklingen.

I andra LA av helt annan karaktär har näringsstrukturen dock haft större inverkan. Exempelvis har Stockholm-Solna LA en positiv strukturkomponent motsvarande 7 procentenheter och en nästan lika stor regionkomponent. Ett annat exempel är Gislaveds LA med en starkt negativ strukturkomponent (-7 procentenheter), men som trots detta haft en positiv sysselsättningsutveckling. Filipstads LA, Hällefors LA m.fl. lokala arbetsmarknader av bruksortskaraktär utmärks av klart negativa strukturkomponenter. I dessa LA över-skuggas dock detta av en ännu större negativa regionkomponenter, vilket lett till en starkt negativ sysselsättningsutveckling.

Sammanfattning

Örebro LA har hållit sin position i jämförelsegruppen befolkningsmässigt sedan 1969, men har inte kunnat konkurrera med utvecklingen i exempelvis Umeå LA och Linköpings LA. En faktor som har haft betydelse för befolkningsutvecklingen i dessa lokala arbetsmarknader är tillkomsten av universitet, i Umeå 1965 och i Linköping 1975. Någon motsvarande kraftfull befolkningsutveckling har ännu inte noterats i Örebro eller Karlstad, vilka fick sina universitet 1999.

Örebro lokala arbetsmarknad tillhör de tre största lokala arbetsmarknaderna i jämförelsegruppen i flera avseenden. Även utvecklingsmässigt ligger Örebro LA i flera avseenden bland de främsta. Örebro har en relativt bra mix mellan varuproduktion, privat

dominerade tjänster och offentligt dominerade tjänster. En styrka är att man har den bredaste representationen av branscher av alla lokala arbetsmarknader i jämförelsegruppen. En svaghet är däremot att de verksamheter som finns inom varuproduktion och privat dominerade tjänster verkar ha ett relativt lågt kunskapsinnehåll. Örebro LA har även en tämligen hög förvärvsintensitet. En styrka är att Örebro LA har kunnat återhämta sig relativt bra från den kraftiga nedgången i sysselsättningen i samband med den ekonomiska recessionen 1991–1993.

Om vi jämför de tre lokala arbetsmarknader i jämförelsegruppen som ligger i Mälardalen, dvs. Örebro LA, Västerås LA och Eskilstuna LA, så har Örebro LA haft den bästa mixen av branscher och den mest positiva sysselsättningsutvecklingen.

Av de aktuella lokala arbetsmarknaderna i Mälardalen har Örebro LA således haft den bästa utvecklingen, men har mycket svårare konkurrenser i västerbottniska Umeå LA och i småländska Jönköpings LA. Linköpings LA är fortfarande den största lokala arbetsmarknaden i jämförelsegruppen, men har haft en del problem på arbetsmarknaden hittills under 2000-talet.